

vægelsens politiske parti! Ja, det er søreme flot, og medierne hopper jo lige på den.

Overenskomststridig strejke kaldes de arbejdsnedlæggelser, sygeplejerskerne laver nu, og det er da formelt set også rigtigt, men sygeplejerskerne har ikke forbrudt sig mod aftalesystemet i Danmark. Det har derimod et folketingsflertal. Og sygeplejerskerne skal i sidste ende betale den bøde, der kommer ud af de arbejdsnedlæggelser, der er nu. Jeg synes, arbejderpartiet Socialdemokratiet forsvarer de faglige rettigheder her i landet virkelig godt.

Også inden for uddannelsessystemet er der lavet nye tiltag. På det område har man lavet en række forringelser, og det er der jo ikke noget nyt i, men som det vigtigste fra i år vil jeg nævne, at de forenede partier har fastsat, at kvote 2-optaget kun skal være på 25 pct. for fremtiden. Det tiltag synes jeg der er nogle ret væsentlige problemer ved.

Kvotet 2 åbner mulighed for at optage folk på en uddannelse ved ikke kun at tage hensyn til karaktergennemsnittet. På kvote 2 kan der også ses bort fra, om man har en studentereksamen overhovedet. Kvotet 2-optaget er størst inden for uddannelse til pædagog, socialrådgiver, socialpædagog, fysioterapeut, sygeplejerske og lærer. Inden for visse af de her uddannelser er det faktisk helt op til 80 pct., der bliver optaget på kvote 2.

Normalt har vi jo ment, at kvote 2-systemet er en god måde at sikre social mobilitet i samfundet på, men nu kan vi se, at for fremtiden vil det så kun være 25 pct., der kan blive optaget på den her ordning. Det betyder, at de resterende 75 pct. bliver bedømt udelukkende på karaktergennemsnittet, og jeg vil egentlig mene, at det er lidt svært at se på et karaktergennemsnit, der kan være opnået af en person for 10 år siden, om vedkommende f.eks. vil blive en god pædagog. Men for de forenede partier er social mobilitet åbenbart ikke så vigtigt.

På ældreområdet er smertegrænsen for længst nået. Det er for nem en løsning at give kommunerne hele skylden for den manglende hjemmehjælp. Kommunernes budgetter hænger tæt sammen med de aftaler, der laves med staten. Regeringen og Folketinget burde i den sammenhæng tage et ansvar og fastsætte minimumsrettigheder for f.eks. hjemmehjælp og børnepasningsgaranti og så sørge for, at kommunerne har den nødvendige økonomi til at gennemføre det.

I forbindelse med de ældre skal forringelserne i efterlønnen selvfølgelig også nævnes. Jeg synes, efterlønsændringerne er et godt eksempel på, at de forenede partier i virkeligheden hellere vil have private forsikringsordninger i stedet for solidariske og kollektive ordninger. Det er nogle morsomme fremtidsvisioner at have.

Alt i alt kan man nok høre, at jeg ikke helt synes, at tingene går i den rigtige retning. Markedet bliver sat højere end mennesket, hvis det er op til de forenede partier at bestemme.

Men denne her sorte tale er ikke hele sandheden, og jeg vil derfor nu holde den røde tale. Det er en tale, der repræsenterer en del af sandheden, som ser en tand lysere ud end i den, jeg nu har holdt.

Vi lever i en tid, hvor der konstant tales om, at ideologierne er døde. Det mener jeg ikke de er. Jeg mener til gengæld, at der i løbet af de sidste 20 år er sket et skred i dansk politik, at de partier, der tidligere forsvarede velfærdsstaten og har brugt årevis på at bygge den op – selvfølgelig under stort pres fra bevægelserne – i dag skridt for skridt går mod højre, måske fordi presset fra bevægelserne er væk og det sande ansigt derfor begynder at titte frem.

Magt korrupperer, siger man, og det er måske det, der er gået galt i partierne. Måske er det et spørgsmål om, at de, der sidder i toppen af partierne, har siddet i toppen for længe. Måske har de brugt for mange år af deres liv på Christiansborg. Måske har de glemt, hvilke ideer og drømme og mål de havde, dengang de meldte sig ind i deres partier. Måske er det så mange år siden, de har været på arbejdsmarkedet, haft hjemmeboende børn, været læringe eller studerende, at de ikke kan huske, hvilke problemer og glæder der er ved den slags.

Uanset hvad der er årsagen til det højreskred, er arbejderpartiet Socialdemokratiet blevet et strømnet, glat liberalistisk parti, og i og med at Socialdemokratiet er blevet et borgerligt parti, kan det da faktisk godt se ud, som om ideologierne er døde. Jeg vil nu mene, at der i højere grad er tale om, at der kun er én ideologi tilbage, som er fremherskende i dansk politik, nemlig forskellige afarter af den liberalistiske tanke. Der er altså blevet skabt de her forenede partier i dansk politik. Det er småting, der adskiller dem, og det bliver fuldstændig uigennemskueligt, hvad det faktisk er, der adskiller dem.

Måske skulle man indføre en grænse for, hvor lang tid politikere må sidde i Folketinget. I